

Metalli meren päällä Kaukaa ulapalta saapuu aaltoja, jotka hajoavat kallioon. Aaltojen ääni muuttui musiikiksi, jonka saattoi juuri ja juuri ohuen unen läpi kuulla. Syvällä unessa kuulin vain musiikkia. Syvällä unessa meri muuttui metallipanssariksi, joka häikäisi kuin Aurinko täydellä terällä. Syvällä unessa kävelin metallimeren päällä ja huomasin, että rantoja ei enää ollut. Syvällä unessa rannat katosivat ja jäljelle jäi vain musiikkia – musiikkia, jonka osaksi itsekin metallimeren päällä huomaamattani tulin. Kävelin metallimeren päällä vähän aikaa ja huomasin, että oli kulunut tuhansia vuosia. Tein metallista kilven, johon kaiversin nimesi; edellisessä maailmassa kadotin sinut, mutta nyt kaiversin nimesi kilpeen. Kaukana horisontissa näen hahmosi. Nopeasti saavuin luoksesi ja huomasin, että oli kulunut tuhat vuotta. Olit rakentanut metallimeren päälle talon, johon olit ripustanut valkoisia lakanoita heilumaan. Kevyt tuulenvire heilutti tuhansia lakanoita talosi terasseilla, ikkunoissa ja ovissa. Lakanat heiluivat kuin liput ilman ääntä ja ne tervehtivät minua. Ajatuksen nopeudella siirryin lähemmäksi sinua. Uneni ohenee, mutta tunnen silti huuliesi pehmeiden. Metallimeri oli ollut tuhansia vuosia jähmettyneenä, mutta nyt se liikkuu oudosti. Meri synnyttää aaltoja, jotka kulkevat lävitsemme. -- Rakkauden aaltoja Nadja! Aallot ovat puhdasta rakkautta, ja ne etsivät rantoja mihin raueta. Pian uneni syveni. Aallot jähmettyivät takaisin paikoilleen ja meri muuttui metallipanssariksi, joka loisti kuin Aurinko täydellä terällä. Olimme tulleet osaksi metallimerta ja valtavaa rakkautta, jota siitä lähti. Jäljelle jäi vain rakkautta, joka ei koskaan katoa. Kuunteluversio:
<http://www.youtube.com/watch?v=cDrVEVmPftE&feature=channel&list=UL>